

РЕШЕНИЕ

№ 1089

гр. София, 22.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 27.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **11680** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс, във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от Б. Б. със съдебен адрес - [населено място], [улица], вх. А, ет. 1, офис 11, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-005578/04.10.2021г., издадена от И. В. Й. на длъжност полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка – прекратяване на регистрацията на МПС – „Т. Я.“ с рег. [рег.номер на МПС] , за срок от 6 месеца.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна, издадена при допуснати съществени процесуални нарушения и при несъответствие с целта на закона. Моли се тя да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., който поддържа по дадената жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноси – държавна такса.

Ответникът - И. В. Й. на длъжност полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ СДВР – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена полицейска проверка на 02.10.2021 г., около 01.09 часа е установено, че А. В. С. в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към.

[улица]управлява МПС без да притежава СУМПС – неправопособен водач, за което му е съставен АУАН серия ГА № 339845/02.10.2021 г. Установено е, че МПС, управлявано от С. – лек автомобил „Т. Я.“ с рег. [рег.номер на МПС] , е собственост на [фирма].

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-005578/04.10.2021г. от И. В. Й. на длъжност полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ СДВР.

По делото са представени като доказателства: АУАН серия ГА № 339845/02.10.2021 г.; заповеди за компетентност на издателя на акта.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от страна, която има правен интерес от оспорването, и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално- правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Заповедта за налагане на ПАМ е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК и като такъв следва да отговаря на изискванията, визирани в АПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, в акта следва да бъдат посочени фактическите и правните основания за издаването му. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, мярката се налага с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Съгласно чл. 59 ал. 2, т. 4 АПК, необходимостта от налагане на ПАМ следва да е обоснована от АНО, съобразно преследваната от закона цел.

Съобразно разпоредбата на чл. 23 от ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки, се уреждат в съответния закон. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, в редакцията към датата на издаване на оспорваната заповед, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 от ЗДвП се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. В случая със Заповед № 81213-1524/09.12.2016 г. на Министъра на вътрешните работи, областните дирекции на МВР и СДВР са определени да осъществяват контрол по Закона за движение по пътищата.

Съдът счита, че процесната заповед е издадена от компетентен орган.

Заповедта е издадена в предвидената в закона форма - спазени са изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, посочени са фактическите и правни основания за издаване на акта. Освен позоваване на АУАН се съдържа подробно описание на нарушението, станало основание за прилагане на ПАМ. Съгласно Тълкувателно решение (ТР) №16/31.03.1975г. на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния съд (ОСГК на ВС) не е необходимо издаването на административния акт да съвпада по време с излагането на съображенията, по които административният орган е стигнал до едното или другото разрешение. Възможно е мотивите да предхождат издаването на акта и да се съдържат в друг документ, съставен с оглед предстоящото издаване на административния акт или да бъдат изложени допълнително, когато с това се постигат

целите, които законодателят е преследвал с изискването за мотивиране. В случая, оспорената заповед е издадена въз основа на акт за установяване на административно нарушение, съдържащ описание на фактическата обстановка, касаеща установеното нарушение, за което лицето е наказано, включително посоката на движение на МПС, чия собственост е лекия автомобил.

При издаването на процесния акт не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Спецификата на мерките по чл.171т.2А от ЗДвП изключва задължението на административния орган да уведоми заинтересованото лице за започване на административното производство.

При издаване на заповедта са били налице предвидените в закона материалноправни предпоставки за това.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

От цитираната разпоредба става ясно, че за да бъде наложена ПАМ, следва да са налице две кумулативно дадени условия: лицето да е собственик на автомобила, предмет на принудителната административна мярка и да е предоставил МПС за управление на лице, което не притежава съответното свидетелство за управление.

В случая, в процесната заповед е посочено, че А. В. С. е управлявал МПС, собственост на дружеството-жалбоподател, без да притежава съответното свидетелство за управление.

Съставеният акт за административно нарушение от компетентните органи, има обвързваща доказателствена сила до доказване на противното съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП.

В акта за установяване на административно нарушение е посочено, че водачът на автомобила А. В. С. е нарушил разпоредбата на чл. 150 от ЗДвП. Същият не притежава СУМПС, което е установено след извършена проверка от полицейските органи.

По делото не са ангажирани доказателства, че към датата на управление на МПС, собственост на дружеството-жалбоподател, С. е притежавал СУМПС и е бил правоспособен водач, предвид това констатациите в АУАН не са опровергани.

От представения по делото АУАН, по безспорен начин се установява, че МПС, управлявано от С. – лек автомобил „Т. И.“ с рег. [рег.номер на МПС], е собственост на [фирма]. Това обстоятелство е отразено в мотивите на оспорената заповед, а също и в издадения АУАН, послужил като основание за издаване на заповедта.

Съставеният АУАН, съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, като официален документ, има обвързваща и презумптивна доказателствена сила за отразените в него обстоятелства. Нормата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, послужила като правно

основание, изцяло съответства на фактическите обстоятелства, а именно ПАМ се налага на собственик, който допуска или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице, което не притежава съответното свидетелство за управление. В случая тези обективни предпоставки са налице, поради което оспорената заповед е в съответствие с материалния закон.

Мярката е наложена за минимално посочения в чл.171,т.2а от ЗДвП срок от 6 месеца, поради което, въпреки че не са изложени мотиви, относно така определения в заповедта срок, съдът приема, че е спазен принципът за съразмерност по чл.6 от АПК. Издадената ЗППАМ съответства на целта на закона. Целта на конкретната ПАМ е да осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановяват административните нарушения. В случая ПАМ е наложена за 6 месеца, което е в законоустановения минимум, поради което се явява законосъобразна.

Предвид гореизложените съображения съдът намира, че оспорената ЗППАМ е законосъобразна, а жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото ответникът има право на направените по делото разноски, но при липса на искане в тази насока, такива не се присъждат.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София - град, III отделение, 61 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК], представлявано от Б. Б. със съдебен адрес - от [населено място], [улица], вх. А, ет. 1, офис 11, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-005578/04.10.2021г., издадена от И. В. Й. на длъжност полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“ СДВР, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП по отношение на жалбоподателя е наложена принудителна административна мярка –прекратяване на регистрацията на МПС – „Т. Я.“ с рег. [рег.номер на МПС] , за срок от 6 месеца.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП /редакция ДВ бр.77 от 2018г. в сила от 01.01.2019г./.

СЪДИЯ: